

Ми зібралися сьогодні тут з цієї історичної нагоди, щоб привітати Президента України Володимира Зеленського у Європейському парламенті.

Це надзвичайний момент у надзвичайні часи. Майже рік минув з моменту жорстокого та незаконного вторгнення Росії в суверенну Україну.

Увесь цей час, пане Президенте, ваше лідерство надихало ваш народ і кожен куточок земної кулі. Коли світ думає про Україну — він думає про героїв, які борються з труднощами, про Давида, який перемагає Голіафа. Згадує про символи острова Зміїний, воїнів Маріуполя, визволителів багатьох окупованих міст і сіл. Їхні імена звучатимуть з покоління в покоління.

Попри бомби, які падають щодня, ваше зерно продовжує годувати світ. Коли руйнівний землетрус стався в Туреччині і Сирії, ви піднялися і надіслали рятувальників, обладнання та експертів. Це справжня солідарність.

Я з гордістю можу сказати, що ця Палата європейської демократії, її депутати, наш Європейський Союз завжди були з вами.

Ми розуміємо, що ви боретеся не тільки за свої цінності, а й за наші. За ті ідеали, які єднають нас як сестер і братів. Які нас усіх роблять європейцями.

Тому що Україна — це Європа, а майбутнє вашої держави — в Європейському Союзі.

Ми знаємо, яку жертву поніс ваш народ для Європи, і ми повинні вшанувати її не лише словами, а й справами: політичною волею спростити торгівлю і якомога швидшим процесом вступу до ЄС. Коштами для вашого народу, допомогою у відбудові, навчанням для ваших військових. Військовим обладнанням і захисними системами, які потрібні вам для перемоги. І тепер у якості наступного кроку держави-члени повинні швидко поставити

ракетні системи далекої дії і реактивні літаки, необхідні для захисту свободи, яку занадто багато хто сприймає як належне.

Наша відповідь повинна бути пропорційною загрози, а загроза є екзистенційною. Я виросла, слухаючи розповіді дідуся і бабусі про три останні винищувачі моєї країни. Коли здавалося, що все втрачено, коли у них не було ні боєприпасів, ні їжі, ні надії, все, що залишилося, — це три ледь справні літаки, які вони назвали «Віра», «Надія» і «Милосердя» — на честь того, за що вони боролися і що було поставлено на карту. Літаки означали ще один день свободи — саме стільки, скільки потрібно, щоб надійшла допомога. Вони означали мир.

Вам не потрібно тут нікого переконувати в тому, наскільки важливо підтримувати Україну. Підтримати всіх тих, хто віддає своє життя. Підтримувати цінності, які ми проповідуємо, конкретними заходами. Забезпечити перемогу, справжній мир — за вашим планом із 10 пунктів притягнути до відповідальності тих, хто вчинив воєнні злочини, та захистити свободу всіх українців.

І я хочу повторити обіцянку, яку я Вам дала під час нашої зустрічі в Києві в квітні минулого року: ми вас підтримуємо. Ми були з вами тоді, ми з вами зараз, ми будемо з вами стільки, скільки потрібно.

Свобода переважить. Воцарює мир. Ви переможете.

Слава Україні.